

CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

BUITENGEWONE ZITTING 1979

Nr. 4

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN

14 AUGUSTUS 1979

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	
Minister van Nationale Opvoeding	51
Minister van de Nederlandse Gemeenschap	51
Minister van Binnenlandse Zaken	57
Minister van het Vlaamse Gewest	57
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Minister van Verkeerswezen	58
Minister van de Nederlandse Gemeenschap	59
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN	
Nihil	59
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REG- LEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Nihil	59

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 4
van 22 juni 1979
van de heer P. BREYNE

Jaar van het Kind — Verspreiding van Kinderkrant

Naar aanleiding van het «Jaar van het Kind» wordt er gratis een zogenaamde «Kinderkrant» verspreid bij de schoolgaande kinderen van het kleuter- en lager onderwijs en dit met een oplage van 700.000 exemplaren.

Deze «Kinderkranten» munten uit door een opvallend gebrek aan opvoedkundige zin en bevatten daarenboven tal van bijdragen die werkelijk misplaatst zijn en bepaald kwetsend voor gelovige ouders en opvoedkundigen (maar niet alleen voor hen).

Enkele van de meest frappante voorbeelden zijn de bijdragen over «broeder Peter» en «de kakkus» op pagina 2 van Kinderkrant nr. 2, en de «grappige verhalen» op pagina 4 van Kinderkrant nr. 3.

Ook vallen talrijke taalfouten en gebrekkige zinsconstructies op.

Is ook de geachte Minister niet de mening toegedaan dat er onverwijld een einde zou moeten gemaakt worden aan de publikatie van deze Kinderkranten, en dat de op die manier gerecupereerde financiële middelen best mede aangewend worden voor de financiering van bepaalde realisaties die in het kader van het «Jaar van het Kind» door de ganse schoolgemeenschap onverdeeld gunstig zouden onthaald worden en aan een dringende nood beantwoorden (zoals bijvoorbeeld de verlaging van de klassenormen in het kleuteronderwijs) ?

Antwoord

Eerst en vooral wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op het feit dat niet de Minister van Nationale Opvoeding rechtstreeks de verantwoordelijkheid draagt voor de publikatie van de «Kinderkrant» uitgegeven ter gelegenheid van het Jaar van het Kind, maar dat deze kinderkrant een van de talrijke initiatieven is, die werden genomen onder de verantwoordelijkheid van de Stuurgroep, waarin een zevental departementen en een vertegenwoordiging van niet-gouvernementele organisaties werden samengebracht.

Deze kinderkrant wordt door bemiddeling van het departement Nationale Opvoeding verspreid in het lager onderwijs en dit tweemaandelijks.

De financiering van dit initiatief werd als volgt opgedeeld :

- 2 uitgaven door Cultuur
- 2 uitgaven door Nationale Opvoeding
- 1 uitgave door Volksgezondheid
- 1 uitgave door Verkeerswezen
- 1 uitgave door ABOS

Een steeds wisselende groep kinderen, onder leiding van enkele jeugdwerkers, staat telkens in voor de redactie van een nummer. Er wordt vooropgesteld dat de volwassenen slechts zouden instaan voor de begeleiding en voor het oplossen van materiële problemen, maar dat de inhoud door de kinderredactie zelf zou worden bepaald. Hierbij grijpen de kinderen terug naar de briefwisseling die via het Secretariaat voor het Jaar van het Kind wordt verzameld en die afkomstig is van de kinderen. Taalfouten worden zo veel mogelijk weggezuiverd maar omwille van de kindgerichtheid wordt aan de zinsbouw niets veranderd.

Op het tweede nummer is inderdaad kritiek losgekomen. Niet alleen gelovige mensen maar ook vrijzinnigen verweten deze kinderkrant haar gerichtheid door het interview van een bepaalde leerkracht. In de Stuurgroep werd door de vertegenwoordiger van de Minister van Nationale Opvoeding scherp gereageerd op de door het geachte lid gewraakte aspecten van Kinderkrant nr. 2 en er werd samen met andere leden van de Stuurgroep aangedrongen op het vermijden van dergelijke artikels.

De beoordeling van een kinderkrant, zoals trouwens ook van een gewone krant, is echter zeer subjectief en de benadering door een volwassene zal ook wel anders liggen dan die door kinderen. Wat voor kinderen echt grappig overkomt, kan voor volwassenen misplaatst lijken. Hetzelfde geldt voor de lay-out van een dergelijke kinderkrant .

Ook mag worden aangestipt dat het Internationaal Secretariaat van het Jaar van het Kind te Genève onze Vlaamse gemeenschap heeft gelukgewenst met dit enig idee van een kinderkrant. Enkele andere landen wensen dit initiatief na te volgen.

Duizenden kinderbrieven geven blijk van positieve reacties op de gepubliceerde kinderkranten.

De kinderkrant heeft daarenboven een gunstig gevolg gehad en dat was trouwens een van de bedoelingen van de publikatie — met name het tot stand komen van schoolkranten in talrijke **schoolleefgemeenschappen**.

Ik begrijp de houding van het geachte lid maar ik ben de mening toegedaan dat het de moeite loont om de verspreiding van de kinderkrant verder te zetten, mits erover te waken dat ontsparingen niet meer voorkomen, en dat in de scholen zelf de kinderkrant niet enkel wordt verspreid maar, rekening houdend met de ontwikkeling van de kinderen, didactisch wordt verwerkt.

MINISTER VAN DE NEDERLANDSE GE-MEENSCHAP

Vraag nr. 46
van 8 juni 1979
van de heer L. KELCHTERMANS

Sportfunctionarissen — Subsidiëring

Naar ik verneem is de subsidiëring waarin wordt voorzien in het kader van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en

die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen nog niet gebeurd voor het jaar 1978.

Er zouden moeilijkheden bestaan ingevolge objecties vanwege het Rekenhof.

1. Welke zijn de oorzaken van de niet-uitvoering van de subsidiëring voor de rechthebbende gemeenten ?
2. Heeft de Minister enig vooruitzicht inzake datum en wijze van regeling van deze kwestie ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er inderdaad objecties geweest zijn van administratieve en technische aard vanwege het Rekenhof, gesteld bij het onderzoek van het vereffeningsdossier.

Inmiddels is overleg gepleegd met genoemde instantie en is een regeling getroffen om de uitbetaling in uitvoering te stellen op basis van nieuwe krachtlijnen van administratieve en technische aard.

Normaliter kan de betaling verwacht worden vóór 31 juli 1979.

Vraag nr. 48 van 20 juni 1979 van de heer W. JORISSEN

Iran — Cultureel akkoord

Zoals gebleken is met Zuid-Afrika, heeft de Belgische regering de gewoonte culturele akkoorden te schorsen met landen waarin de regering meent dat de rechten van de mens geweld worden aangedaan.

In dit verband zou het me interesseren te vernemen of de geachte Minister niet meent dat het cultureel akkoord met Iran dient te worden geschorst nu blijkt dat er reeds een 300-tal politieke tegenstanders van het nieuwe regime zonder proces of zonder ernstig proces worden terechtgesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik niet anders dan het geachte lid verwijzen naar het standpunt dat ik bij herhaling in de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en naar aanleiding van schriftelijke vragen heb verdedigd.

Ik heb daarbij steeds verwezen naar het standpunt ingenomen door voorgaande regeringen en door de opeenvolgende Ministers van Buitenlandse Zaken. België erkent geen regimes, maar landen, België sluit culturele akkoorden met landen en niet met regimes.

Dit standpunt sluit trouwens best aan bij de akkoorden afgesloten tijdens de conferentie van Helsinki, om het vrij verkeer, het geestelijk ruilverkeer tussen de volkeren te bevorderen.

Het is ongetwijfeld juist dat sommige landen waarmee België een cultureel akkoord heeft afgesloten voor kritiek vatbaar zijn wat de bescherming van de rechten van de mens betreft.

Het is precies daarom dat wij er voor geopteerd hebben om de programma's van de culturele akkoorden met deze landen toe te spitsen op de uitwisseling van personen. Wij mogen immers niet vergeten dat in al deze landen ook heel wat personen zijn die de politiek die door hun regering wordt gevoerd niet aankleven.

Alleen reeds uit respect voor de oppositie in deze landen meen ik dat het blijven behouden van zekere culturele banden met deze landen kan verdedigd worden.

Wanneer de regering heeft beslist, niettegenstaande bovengeschetste principiële houding, het cultureel akkoord met Zuid-Afrika op te schorten, dan was dat niet alleen een politieke reactie op de uitzonderlijke gebeurtenis in Zuid-Afrika, einde '77, maar dan kaderde deze reactie ook in het geheel van gezamenlijke maatregelen en richtlijnen getroffen door de EG-lidstaten.

Vraag nr. 50 van 20 juni 1979 van de heer K. POMA

BRT — Confrontatie-uitzending

In mijn vraag nr. 19 dd. 7 april 1979 heb ik de geachte Minister niet gevraagd hoe dikwijls de politici aan een TV-uitzending van «Confrontatie» hebben medegewerkt, maar wel over hoeveel spreektijd zij konden beschikken.

Indien men aanneemt dat een **Confrontatie-uitzending** waarin 1 politicus ondervraagd wordt, overeenkomt met 60 minuten spreektijd voor de betrokken politicus, en men aanvaardt dat gemiddeld 15 minuten spreektijd toegemeten worden aan een politicus in een debat met 4 politici, dan moet de berekening van de individuele spreektijd gemakkelijk gemaakt kunnen worden.

Wanneer de geachte Minister verder aanvaardt dat de BRT aan de VU-woordvoerder meer spreektijd gegeven heeft dan aan de andere politici, omdat dit «te maken heeft met de verkiezingsuitslagen van zijn partij» (bedoeld wordt deze van 17 decemberjl.), mag ik hieruit besluiten dat de BRT-criteria luiden : naarmate een partij verliest, zoals de VU, wordt hieraan meer aandacht besteed, en naarmate een partij wint, zoals de PVV, wordt hieraan minder aandacht besteed !

Kan de geachte Minister ons hierover een duidelijk standpunt verstrekken ?

Antwoord

Tijdens Confrontatie wordt per deelnemer geen spreektijd toegemeten. Het gaat hier om een vrije discussie die door de BRT-moderator geordend wordt op basis van voorafgaand overleg met de deelnemers.

Bijgevolg zou op de uitgeschreven tekst het aantal regels per deelnemer moeten worden geteld.

Wat de kennelijk ironisch bedoelde vraag van het achtbaar lid betreft kan, met betrekking tot Confrontatie, worden gezegd dat er een aanwijsbaar ver-

band bestaat tussen de politieke en sociaal-economische actualiteit aan de ene en de keuze van de thema's mitsgaders de gespreksdeelnemers aan de andere kant.

Zo hoort het nu eenmaal voor een **actualiteiten**-rubriek. Het gaat hier m.i. niet om zendtijd die vooraf door de beheersorganen volgens een bepaalde sleutel wordt toegewezen.

Vraag nr. 51
van 20 juni 1979
van de heer J. SOMERS

Belgisch huis te Keulen en Amsterdam — Beheersvorm

Graag had ik van de Minister van de Nederlandse Gemeenschap via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernomen welke de beheersvorm is van het «Belgisches Haus» in Keulen, alsook welke beheersvorm er gekozen wordt voor het «Belgisch huis» in Amsterdam.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer aan het geachte lid te laten weten dat :

1. Het Belgisch huis te Keulen een vereniging is van Duits recht. De raad van beheer wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en is door coöptatie samengesteld uit vertegenwoordigers van verscheidene ministeriële departementen en specialisten op het gebied van de kunsten. De directie en de personeelsleden ressorteren onder het Ministerie van Buitenlandse Zaken.
2. De beheersvorm van het Belgisch Huis werd nog niet vastgesteld.

Vraag nr. 52
van 20 juni 1979
van de heer A. KEMPINAIRE

Taaldecreet van 19 juli 1973 — Toepassing

Het taaldecreet van 19 juli 1973 (Belgisch Staatsblad van 6 september 1973) regelt het gebruik van talen in eerste instantie voor de sociale relaties tussen werkgevers en werknemers ; maar het decreet is ook toepasselijk op de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Dienen bescheiden die een financiële instelling met exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied opstelt in het kader van de wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en zijn financiering (3) en die worden verstuurd naar een cliënt woonachtig in het eentalig Franse landsgedeelte, opgemaakt te worden in het Nederlands ? De Franstalige cliënt die in het Franse taalgebied woont, begrijpt niets van deze documenten.

Professor doctor R. Blanpain, **K.U.Leuven**, heeft in zijn nota «Het taaldecreet : Knelpunten en voorstellen tot wijziging» (1) laten opmerken dat het

taaldecreet van 1973, zoals elk menselijk werk, vatbaar is voor interpretatie en verbetering ; die aan te brengen interpretaties en verbeteringen kunnen niet alleen bijdragen tot de pacificatie in ons land, maar ook de betere toepassing van de beginselen ervan in de hand werken.

Er zijn inderdaad verschillende hiaten in het **taaldecreet**, maar over één punt zijn allen het eens : inzake facturen en documenten bestemd voor het buitenland wordt het decreet in feite niet nageleefd. Men acht het ondoenbaar een in het Nederlands gestelde factuur naar Japan te sturen. Waarom dan niet dezelfde oplossing geven aan een document dat verstuurd wordt naar een eentalig gebied. Kan men niet — de lege ferenda — het voorstel Claeys opnieuw ter hand nemen en in fine van artikel 5 van het taaldecreet stellen : «Voor de akten en bescheiden die wettelijk voorgeschreven zijn bestaat die verplichting niet ten aanzien van die akten die gericht zijn aan een persoon gevestigd in een ander eentalig gebied of in het buitenland». Ondertussen kunnen rechtsleer en rechtspraak kwestieuze stukken interpreteren als niet-strijdig met het taaldecreet.

De oplossing van dit probleem is dus te belangrijk daar de sanctie op het niet-naleven van het decreet van 19 juli 1973 de absolute nietigheid **ex tunc** is, de documenten worden geacht nooit bestaan te hebben. De rechter mag geen acht slaan op de in de verkeerde taal opgestelde documenten, hij mag geen rekening houden met de inhoud ervan en evenmin met de wilsuitdrukking die in het document vervat ligt. Aldus verschillende uitspraken van het Hof van Cassatie (2).

Om de pacificatie van het land in de hand te werken en om misverstanden uit de weg te ruimen, zouden wij het op prijs stellen dat de geachte Minister haar standpunt ter zake zou willen bekendmaken.

- (1) RW 1977 1978 kol. 1010-110
- (2) O.a. Cass. 31.1. 1978 : niet gepubliceerd
- (3) Wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering gewijzigd en aangevuld door de wet van 5 maart 1965, inzonderheid om ze uit te breiden tot persoonlijke leningen op afbetaling en door de wet van 8 juli 1970, voornamelijk een bedenktijd bepalend voor de verkoop op afbetaling afgesloten buiten het bedrijf van de verkoper.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het decreet op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen o.m. bepaalt dat alle wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de werkgevers, alle boekhoudkundige documenten, en alle documenten welke bestemd zijn voor hun personeel door de werkgever in het Nederlands moeten gesteld worden. Het feit dat deze documenten bestemd zijn voor het buitenland of voor een ander taalgebied wijzigt deze verplichting niet.

De bescheiden van een financiële instelling die voorgeschreven zijn door de wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en zijn financiering vallen derhalve onder toepassing van het decreet. Voor wat facturen betreft wordt aangenomen dat de

essentiële vermeldingen in het Nederlands moeten gesteld zijn.

Ik ben de mening toegedaan dat aan eventuele moeilijkheden in hoofde van een cliënt uit een ander taalgebied beter kan verholpen worden door een vertaling, dan wel door een wijziging van het taaldecreet waardoor de ratio legis van het decreet dreigt in vraag gesteld te worden.

Vraag nr. 57
van 4 juli 1979
van de heer J. SOMERS

Cultuurpact — Aanwerving van ambtenaren

Via het Belgisch Staatsblad van 14 juni 1979 vernamen wij dat het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur zal overgaan tot de **aanwerving** van twee inspecteurs voor het Bestuur jeugdvorming en twee inspecteurs voor het Bestuur volksontwikkeling.

Graag vernamen wij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden welke voorwaarden de geachte Minister gesteld heeft en welke maatregelen zij zal treffen om deze aanwervingen te laten verlopen conform de bepalingen van artikel 20 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact.

Antwoord

Krachtens art. 1 van het KB 5 mei 1971, houdende vaststelling van de aanwervingsvoorwaarden van sommige gespecialiseerde ambten en de bevorderingsvoorwaarden voor de titularissen van deze ambten bij het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur, moeten de ambten van Inspecteur als gespecialiseerde ambten worden aangezien.

Naar luid van art. 5 van evengoemd besluit, worden de Inspecteurs-stagiars tot de stage toegelaten door de bevoegde Minister die voorafgaandelijk het advies heeft ingewonnen van een door de Koning opgerichte commissie.

Zopas heb ik opdracht gegeven die commissies samen te stellen.

De samenstelling en de werking van die commissies garanderen de eerbiediging van de bepalingen van art. 20 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Vraag nr. 58
van 10 juli 1979
van de heer K. POMA

Jeugthuizen — Achterstallige subsidiëring

Op het budget van Nederlandse Cultuur is er te weinig geld voorzien om de achterstallige subsidie voor jeugthuizen die werken met een beroepskracht, uit te betalen.

Daardoor komen een 100-tal arbeidsplaatsen in het gedrang. De meeste jeugthuizen zijn immers, wat betreft dit punt, sterk afhankelijk van de nationale subsidie. Dit is een gevolg van een algehele onderwaardering van het welzijnswerk.

Reeds lang leefde de betrachting zowel van de jeugthuizen als van het Bestuur van Jeugdvorming, een oplossing te zoeken voor het laat uitbetalen van de subsidie op de weddelast van de beroepskracht.

1 januari 1979 werd de beslissende datum. Vanaf dat ogenblik wordt reeds tijdens het jaar dat met de weddelast loopt, een voorschot op deze subsidie gestort, 50 procent in mei-juni, 25 procent in november, het saldo (ongeveer nog 25 procent) zal dan uitbetaald worden in 1980, na het ontvangen van de bewijzen van de belastingen en RMZ.

Heel die operatie vergde echter een inhaalmanoeuvre om :

1. een half jaar achterstand op de basis- en werkingstoelage te overbruggen (ongeveer 10 miljoen) ;
2. een gans jaar 1978 weddelast in te halen (ongeveer 30 miljoen).

Om op het half jaar basis- en werkingstoelagen te kunnen uitbetalen, werd de begroting voor jeugthuizen, die in 1977 47,7 miljoen bedroeg, in 1978 opgetrokken tot 57,26 miljoen.

Om de overgeslagen weddetoelage van 1978 te kunnen betalen, werd in 1979 deze begroting nogmaals verhoogd tot 65 miljoen. Wat kan er dit jaar met die 65 miljoen gebeuren ?

1. Vooraf heeft men een schijf afgenomen van 10 miljoen om reeds een gedeelte van de achterstallige weddelast 1978 te betalen :
 - de volledige weddetoelage 1978 van de kansarme jeugthuizen (ongeveer 6,5 miljoen te verwachten in de maand juni) ;
 - 15 à 20 procent van de weddetoelage 1978 van de andere jeugthuizen (ongeveer 4 miljoen, te verwachten in de maand oktober).
2. De overige 55 miljoen dienen om de subsidie van 1979 te betalen met een systeem van voorschotten (50 procent in juni, 25 procent in november, het saldo in mei 1980).
Hoe kan deze 55 miljoen worden omgerekend ?
Ongeveer 10 miljoen voor de basistoelage.
Ongeveer 10 miljoen voor de **werkingstoelage**.
Ongeveer 35 miljoen voor de weddetoelage 1979 (in 1978 was dit ongeveer 30 miljoen). Dit bedrag is dus voldoende, doch of er nog veel zal overschieten om nog een stuk achterstel te betalen voor 1978 valt te betwijfelen...

Is het waar dat in 1979 nog steeds 20 miljoen niet uitbetaald zijn voor de weddelast van 1978 ?

Antwoord

Teneinde de subsidies aan jeugthuizen vlugger te kunnen uitbetalen, werden in grondig overleg met alle betrokkenen, nieuwe subsidiëringcriteria uitgewerkt.

Bij deze nieuwe procedure hebben alle jeugthuizen zonder onderscheid, voordeel.

Aangezien voortaan de uitbetaling van de toelagen nog binnen het jaar 1979 valt, tijdens hetwelk de uitgaven gebeurd zullen zijn, moet het voorbije werkjaar 1978 ingehaald worden. Deze inhaling veronderstelt een dubbele subsidiëring, welke vanzelfsprekend onmogelijk mag worden verzacht.

De subsidies 1978 zullen dan ook per jaarlijkse schijven worden toegekend, parallel met de verplagde uitbetaling van de toelagen in het lopend jaar.

Deze verbeterde werkwijze werd inmiddels nogmaals uitvoerig toegelicht en besproken met alle betrokkenen.

Vraag nr. 59
van 10 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Kasteel d'overschie te Huldenberg — Bescherming

De Gemeenteraad van Huldenberg keurde op 13 juni 1979 de inplanting en de bouw van een waterzuiveringsstation aan de IJse goed. Dit zou gebeuren ter hoogte van het gewezen ziekenhuis van Neerijse, het oude Kasteel d'overschie. Dit kasteelpark is bij KB d.d. 27 november 1978 beschermd als dorpsgezicht; het kasteel zelf en het wagenhuis werden bij MB van 14 februari 1979 op de lijst geplaatst van de voor «bescherming vatbare onroerende goederen».

Het is duidelijk dat de bouw van het waterzuiveringsstation en de bescherming van de omgeving hand in hand kunnen gaan.

Graag vernam ik van de Minister de precieze gegevens omtrent de vraag hoe dit zal gebeuren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat door de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg eerstdaags een vergadering belegd wordt waarop alle betrokken partijen worden uitgenodigd en waarop een aantal alternatieve inplantingsplaatsen zullen worden voorgesteld.

Vraag nr. 60
van 10 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Michottepark en Boddartpart te Leuven — Bescherming

Het Michottepark, gelegen tussen de **Tiensesteenweg** en de **Platte-Lostraat**, vormt als het ware een groene long in het dichtbebouwde woongedeelte van Kessel-Lo, Heverlee en Leuven. Het omvat, naast een merkwaardig park geheel, een aantal gebouwen die zeer dienstig zouden kunnen zijn voor de gemeenschap.

Tijdens de jaren 1973 en 1974 wilde het toenmalige Gemeentebestuur deze gronden laten bebouwen. Dank zij het Aktiekomitee Michottepark werd dit vrijdeld.

De Staatssecretaris voor Streekeconomie, Ruimtelijke Ordening en Begroting antwoordde op 20 ok-

tober 1977 naar aanleiding van mijn vraag of het **Michottepark** — na eigendomsverwerving door de gemeenschap — en de daarbijbehorende villa zou kunnen uitgerust worden voor het publiek: «Deze aan gelegenheid is in onderzoek. Een definitief standpunt is afhankelijk van een aantal factoren, waaromtrent momenteel niet alle gegevens gekend zijn».

Graag zou ik willen vernemen:

1. over welke factoren het hier ging;
2. welk het resultaat is van dit onderzoek.

Op dezelfde datum stelde ik een vraag aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden en bij die gelegenheid verwees ik tevens naar het behoud van het Boddartpark aan de oprit van de ES-autosnelweg. De Minister antwoordde mij toen dat zij aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht had gegeven ter zake contact op te nemen met het Stadsbestuur van Leuven. Graag zou ik hieromtrent willen vernemen:

1. wanneer dit contact gebeurde, door en met wie;
2. welke resultaten leverde dit op.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat na besprekingen tussen het Stadsbestuur van Leuven en de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg nog geen definitief standpunt werd ingenomen aangaande de bescherming van het Boddartpark.

De werken, uitgevoerd bij de aanleg van de autosnelweg E5, hebben een overgroot deel van het park ingenomen zodat de vraag zich stelt of het resterende deel nog als «landschap» kan aanzien worden en het als dusdanig kan geklasseerd worden.

Het bevat alleszins een reeks waardevolle beplantingen die zouden kunnen bewaard blijven.

De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg zal opnieuw contact opnemen met het Stadsbestuur van Leuven, daar nog geen officiële procedure tot bescherming is ingezet om hogervermelde reden.

Vraag nr. 62
van 13 juli 1979
van de heer J. SOMERS

Vlaanderen en Nederland — Gemeenschappelijke exploitatie van twee radiozenders

Op 10 juli jongstleden mochten wij vernemen dat tussen Vlaanderen en Nederland de eerste stappen ondernomen werden tot de gemeenschappelijke exploitatie van twee radiozenders.

Dienaangaande had ik van de geachte Minister graag vernomen:

1. op welke wijze zij de Raad van Beheer van de BRT bij dit project betrokken heeft;
2. op welke wijze zij de verschillende ideologische en filosofische strekkingen alsook de **gebruikersverenigingen** bij de voorbereiding en de uitvoering van dit aspect van het cultuurbeleid betrokken heeft en nog betrekken zal.

Antwoord

De internationale golfengteconferentie van Genève 1974-75 wees aan Nederland een lange golf toe (173 KHz) te exploiteren samen met Nederlandstalig België.

Aanvankelijk hebben de omroepinstellingen van beide landen overleg gepleegd over een gemeenschappelijke basis voor de exploitatie van deze golfengte.

Wegens de verschillen in het omroepbestel in Nederland en in België en om te voorkomen dat een ander land op eigen initiatief deze moeizaam verworven maar nog ongebruikte golfengte zou innemen, hebben mijn collega van CRM en ikzelf een werkgroep opgericht om te onderzoeken hoe de internationale samenwerking best met de uiteenlopende nationale wetgevingen kon worden verzoend.

Aangezien de werkgroep een gedetailleerd concreet en gemotiveerd advies moest verstrekken over alle facetten inzake een gemeenschappelijke exploitatie, werden personen aangeduid die door hun functie en ervaring hiervoor het meest aangewezen waren.

De BRT was vertegenwoordigd door de voorzitter van de Raad van Beheer, door de directeur-generaal, door de programmadirecteur radio en door de directeur van de Werelduitzendingen.

Indien niet alle strekkingen in deze werkgroep opgenomen werden is dit te wijten aan het feit dat niemand van die strekking één van deze functies uitoefende en aan het feit dat het aantal leden van de werkgroep, om zo snel mogelijk tot een advies te komen, zeer beperkt moest worden gehouden.

De onderhandelingen tussen NOS, Wereldomroep Nederland en BRT inzake de lange golf werden steeds voorgelegd aan de beheersorganen van de BRT, die zijn samengesteld in overeenstemming met het Cultuurpact.

Tot de uitvoering van dit project is nog niet beslist.

Vraag nr. 63
van 13 juli 1979
van mevrouw A. DUCLOS

TEVEO Oostende — Telexnieuws verzorgd door BBC 1

In de pers werd aangekondigd dat de **teledistributiemaatschappij** TEVEO, uit Oostende, voortaan elke dag 14 bladzijden telexnieuws op het scherm zal brengen, verzorgd door de Britse zender van BBC 1.

Medegedeeld werd dat een aanvraag daartoe werd ingediend alvorens tot deze stap over te gaan, doch dat uw diensten zich de moeite niet eens getroost hebben om hierop een antwoord te geven.

In verband hiermee vernam ik graag, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden :

1. waarom er geen reactie kwam vanwege de betrokken diensten ;
2. of het doorzenden van die belangrijke hoeveelheid nieuws niet kan beschouwd worden als een rechtstreekse concurrentie voor de geschreven pers ;

3. of in verband met het doorgeven van teksten reeds door uw departement een principiële beslissing werd getroffen.

Antwoord

Ik ben van oordeel — ik heb dit reeds bij diverse gelegenheden verklaard — dat moet worden getracht nieuwe **procedés** inzake nieuwsverspreiding in de bestaande vormen van massamedia in te passen, zonder de verworven evenwichten te storen.

Toen teletekst ter sprake kwam leek mij een overleg met de geschreven pers geboden. Ik heb toen een gesprek gehad met de Belgische Vereniging van de Dagbladuitgevers.

Aan de BRT heb ik het standpunt van deze vereniging meegedeeld met de vraag over de toepassing van het teletekstsysteem een akkoord met de geschreven pers te bereiken.

Voor het behoud van het bestaande evenwicht tussen de media is het immers wenselijk dat de BRT **vrijwillig** zou afzien van toepassingen inzake teletekst die de belangen van de geschreven pers erg zouden schaden.

Wat de plannen van TEVEO betreft is er een onderzoek over het feit of het doorgeven van een gedeelte van de teletekst van BBC 1 tot de opdracht van een teledistributiemaatschappij behoort en of een maatschappij een selectie kan maken van een programma-aanbod.

Vraag nr. 64
van 16 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Park- en natuurgebieden in provinciale domeinen — Beheer en onderhoud

De Gazet van Antwerpen d.d. 28 juni 1979 vestigt onze aandacht op het feit dat het Provinciaal Domein te Kessel-Lo op een ontijdig ogenblik onderhouden wordt.

Inderdaad, in het midden van de broedperiode van talrijke watervogels zuigt men de vijvers leeg, ten einde deze te reinigen.

Wij hoeven de betrokken overheid er niet van te overtuigen dat deze ecologische schade best te vermijden is.

Zal de geachte Minister van de diensten opdracht geven om in alle provinciale domeinen, inzonderheid dat van Kessel-Lo, enkel op **ecologisch-verantwoorde** manier op te treden inzake het onderhoud en het beheer van park- en natuurgebieden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem opgeworpen kwestie tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van het Vlaamse Gewest, de heer M. Galle, aan wie een afschrift van de gestelde vraag werd toegezonden.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 2
van 16 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Park- en natuurgebieden in provinciale domeinen — Beheer en onderhoud

De Gazet van Antwerpen d.d. 28 juni 1979 vestigt onze aandacht op het feit dat het Provinciaal Domein te Kessel-Lo op een ontijdig ogenblik onderhouden wordt.

Inderdaad, in het midden van de broedperiode van talrijke watervogels zuigt men de vijvers leeg, ten einde deze te reinigen.

Wij hoeven de betrokken overheid er niet van te overtuigen dat deze ecologische schade best te vermijden is.

Zal de geachte Minister aan de diensten opdracht geven om in alle provinciale domeinen, inzonderheid dat van Kessel-Lo, enkel op **ecologisch-verantwoorde** manier op te treden inzake het onderhoud en het beheer van park- en natuurgebieden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van de Nederlandse Gemeenschap.

Antwoord

De aandacht van het geachte lid dient erop gevestigd dat overeenkomstig artikel 5 van het koninklijk besluit tot afbakening van de aangelegenheden inzake het beleid van ruimtelijke ordening en stedenbouw, waarin een verschillend gewestelijk beleid verantwoord is en artikel 5 van het koninklijk besluit van 9 juli 1979 tot bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de aangelegenheden van de Nederlandse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, de door hem opgeworpen aangelegenheid resorteert onder de bevoegdheid van de Minister van het Vlaamse Gewest, aan wie de vraag voor beschikking werd toezonden.

Vraag nr. 3
van 16 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

11 juli-herdenking te Voeren — Bevlagging

Op 11 juli 1979 werd het Feest van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België en ook in Voeren gevierd, o.m. door de bevlagging van de grensovergangen «De Plank» en te Moelingen.

Aan het Cultureel Centrum, de Middelbare School, de Rijkswacht, wapperden evenzeer de leeuwevlag. Aan het Gemeentehuis van Voeren echter niet.

Graag vernam ik van de geachte Minister wanneer en op welke manier hij een sluitende herinnering zal geven aan het Gemeentebestuur van Voeren opdat het op de onderrichtingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken zou ingaan om het Feest van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, 11 juli, via de bevlagging, te herdenken.

Antwoord

Ik heb een onderzoek gelast. Het resultaat daarvan zal rechtstreeks aan het geachte lid worden medegedeeld.

MINISTER VAN HET VLAAMSE GEWEST

Vraag nr. 1
van 2 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Sint-Sulpitiuskerk te Diest — Restauratiewerken

In de Gazet van Antwerpen d.d. 11 juni 1979 lezen wij hoe gedurende verschillende dagen brokstukken, afkomstig van de Sint-Sulpitiuskerk te Diest, naar beneden stortten.

Bij die gelegenheid vestigde de krant de aandacht op het feit dat de restauratiewerken van deze kerk eens te meer zijn stilgelegd. Dit alles komt uiteraard de bescherming niet ten goede.

Graag wilde ik van de Minister vernemen :

1. welke de oorzaak is van het stilleggen van deze restauratiewerken ;
2. welke stappen zullen ondernomen worden om de restauratie een spoedig verloop te laten kennen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden : de Staat treedt in deze aangelegenheid op als subsidiërende overheid en niet als opdrachtgevend bestuur.

De kerkfabriek is het opdrachtgevend bestuur en dient aldus in te staan voor het vlotte verloop van de restauratiewerken. Tot op heden werd ik nog niet op de hoogte gesteld van het feit dat de werken werden stilgelegd. Een onderzoek zal worden ingesteld.

Vraag nr. 2
van 18 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Jachtexamen — Uitbreiding van examenstof

Bij MB van 2.3.1977 wordt het officiële jachtexamen in ons land geregeld. In vorige parlementaire vragen stelde ik reeds de onvolledigheid ervan aan de kaak. Bij het eerste examen, april 1978 — meer dan 4.400 deelnemers — zakte slechts 3 procent van de kandidaten. In september 1978 werd dit 30 procent. In ieder geval blijft het gehalte van het jachtexamen beneden het peil van het Nederlandse en het Duitse.

Het doel van het jachtexamen zou moeten wezen :

- bevorderen van het natuurbeheer ;
- bekomen en/of behouden van een optimale wildstand, rekening houdend met de belangen van bos- en landbouw ;
- al de onbevoegde jagers uitsluiten.

Vandaar dat ik aan de Minister wens te vragen of hij de huidige examenstof wil uitbreiden, voor het eerstvolgend jachtextamen, tot :

1. schriftelijk gedeelte :

- basisbegrippen over wildziekten en **jachthonden**-omgang ;
- kennis van en inzonderheid het vermijden van wildschade in land- en tuinbouw en bosbouw ;
- gedragskeure van de weidelijke jager ;
- kennis van biotoopverbetering ;

2. praktisch gedeelte :

- jachtwapengebruik en schietproeven ;
- herkennen en beoordelen van alle wildsoorten, eieren en sporen.

Antwoord

Het jachtextamen werd in 1978 voor het eerst in ons land georganiseerd.

In overleg met de betrokken jagerskringen werd besloten gedurende de eerste jaren slechts een schriftelijke proef op te leggen.

Later kan dit theoretisch examen aangevuld worden met praktische proeven, die o.m. betrekking zullen hebben op het gebruik van wapens en de kennis van wildsoorten.

Wat de thans reeds bestaande schriftelijke proef betreft, wil ik het geachte lid doen opmerken dat biotoopverbetering, wildschade en wildziekten reeds opgenomen zijn in het examenprogramma, nl. in vak II (kennis van het wild).

Op advies van de Hoge Jachtraad werd het gebruik van jachthonden niet ingeschreven in deze examenstof.

Ik acht het ook niet wenselijk een bijzonder hoofdstuk over het gedrag van de jager aan het programma toe te voegen daar in de andere proeven van het examen raakpunten aanwezig zijn met het gedrag van de jager als dusdanig.

Voor het overige is het gebleken dat de moeilijkheidsgraad van voormelde schriftelijke proef dezelfde is als deze van de analoge proeven in Nederland en het Groot-Hertogdom Luxemburg.

Vraag nr. 3
van 24 juli 1979
van de heer J. GABRIELS

Kunne — Aankoop van het plateau van Kastert

In de uiterste Zuid-oosthoek van de provincie Limburg onder de gemeente Kanne (Riemst) ligt het plateau van Kastert, het belangrijkste onderdeel van de Sint-Pietersberg.

Op 28 november 1978 werd het Limburgse gedeelte hiervan beschermd. Het Luikse zal op korte termijn beschermd worden.

Kastert kan gerekend worden tot een van de meest unieke natuurgebieden in België.

1. Welke mogelijkheden bestaan er om dit gebied aan te kopen ?
2. Is de Minister bereid, omwille van de definitieve redding van dit gebied, dat nog steeds bedreigd wordt met afgraving, om te onderzoeken of gedeelten uit dit gebied of het gehele gebied door de nationale overheid kunnen aangekocht worden ?
3. Is het mogelijk voor provinciale en lokale besturen om met overheidsmiddelen dit gebied aan te kopen ?
4. Kan de Minister met zijn Waalse collega overleggen en onderzoeken of er ook het Waalse deel kan aangekocht worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen

1. Mocht er tot de aankoop van het plateau van Kastert of een deel ervan worden beslist, dan zou zulks kunnen gebeuren om er een **staatsnatuurre**servaat op te richten, na onderhandse verwerving indien de huidige eigenaars **daarmede** instemmen of desgevallend mits onteigening op basis van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.
2. De mogelijkheid tot aankoop zal ik verder laten onderzoeken. Vanzelfsprekend zullen de voorwaarden door de eigenaars gesteld en de beschikbare begrotingsmiddelen bepalend zijn.
3. De grondverwervingen door provinciale en lokale besturen kunnen onder bepaalde voorwaarden met overheidsmiddelen worden gesubsidieerd door tussenkomst van de Vlaamse gewestbegroting, afdeling Ruimtelijke Ordening.
4. Met mijn Waalse collega zal overleg worden gepleegd, voor wat betreft het aansluitend gebied gelegen in de provincie Luik.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 10
van 8 juni 1979
van de heer W. KUIJPERS

Luchthaven Brussel-Nationaal te Zaventem — Taalgebruik inzake plaatsnaamborden

Naar verluidt zou er een initiatief genomen zijn om in de luchthaven te Zaventem plaatsnaamborden « Brussel-Nationaal » aan te brengen.

Mogen wij vernemen of dit bericht juist is ?

Meent de Minister niet dat — net zoals in het buitenland — de oorspronkelijke plaatsnaam dient behouden te blijven ? Denken we maar even aan Schiphol (Nederland), Orly (Frankrijk), Shannon (Ierland), Heathrow (Groot-Brittannië) enz.. .

Antwoord

Er werd nog geen definitieve beslissing genomen inzake de toekenning van een officiële benaming aan de luchthaven te Zaventem.

Het bericht inzake het aanbrengen van **plaatsnaamborden** met de door het geachte lid aangehaalde benaming is derhalve ongegrond.

MINISTER VAN DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 6
van 6 maart 1979
van de heer W. KUIJPERS

Geboortehuis Ernest Claes — Bescherming

Door het op 8 februari 1979 uitgesproken arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen werd de door de Belgische staat via het Ministerie van Nederlandse Cultuur ingestelde vordering tot afbraak van het in een beschermde omgeving naast het geboortehuis van Ernest Claes opgerichte huis afgewezen.

Tegen dit vonnis werd cassatieberoep ingesteld én door de VZW Huize Ernest Claes én door de Belgische staat via het Ministerie van Nederlandse Cultuur.

Graag vernam ik of de Minister van de Nederlandse Gemeenschap van plan is haar koninklijk besluit tot rangschikking van het huis en omgeving d.d. 17 april 1972 te behouden.

Ik merk immers op dat de heer Marc Eyskens, gewezen Staatssecretaris voor Begroting en voor Streek-economie, in het definitief gewestplan geen rekening gehouden heeft met de in het ontwerp-gewestplan Aarschot-Diest voorgestelde bijzondere bescherming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het koninklijk besluit tot rangschikking van het geboortehuis van E. Claes en de omgeving gehandhaafd blijft.

Wat de inschrijving van het beschermingsbesluit in het Gewestplan betreft, zal ik contact nemen met de Staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, onder wiens bevoegdheid deze materie valt.

Vraag nr. 14
van 19 maart 1979
van de heer W. JORISSEN

«Die Parler Ausstellung» te Keulen — Taalgebruik inzake uitgeleende stukken

Het viel de bezoeker aan «Die Parler Ausstellung» te Keulen op dat zowel de door Belgische staatsinstellingen als de door Brusselse stadsinstellingen aan deze tentoonstelling uitgeleende stukken van eentalig-Franse vermeldingen waren voorzien.

Elke vergissing is hier uitgesloten want de Duitse tekst werd door de inrichters afzonderlijk aangebracht, terwijl ze de teksten van de uitlenende instellingen onaangeroerd lieten, zoals de inrichters van de tentoonstelling verklaarden.

Door deze handelwijze van Belgische instellingen wordt steeds opnieuw in het buitenland de indruk gewekt dat België een eentalig-Frans land is.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen welke bindende voorschriften zij zal verstrekken aan de instellingen die onder haar bevoegdheid vallen, om dergelijke blunders in de toekomst te vermijden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de tentoonstelling «Die Parler und der Schöne Stil» door het Schmütgen Museum in de Kunsthalle te Keulen werd georganiseerd.

De bemiddeling van de Dienst Kunstverspreiding van het departement werd gevraagd om bepaalde werken uit de Sint-Martinuskerk te Halle in bruikleen te mogen nemen.

De bruikleen werd evenwel door de eigenaar geweigerd.

Het Bestuur voor ICB heeft bijgevolg geen medewerking verleend aan deze tentoonstelling.

Aan het geachte lid zal rechtstreeks de lijst van de Belgische bruikleengevers worden overgemaakt zodat hij kan vaststellen dat ook geen enkel museum afhankelijk van het rijk werken heeft uitgeleend voor de tentoonstelling.

Na een onderzoek door onze Ambassadeur te Bonn is gebleken dat er tussen de organisatoren en de Belgische bruikleengevers een afspraak bestond dat de vermeldingen op de stukken opgesteld zouden worden in de taal van de streek van herkomst.

Bij gebrek aan een juiste aanwijzing is het onmogelijk na te gaan of de overeengekomen regel overtreden werd door de organisatoren.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN.

Nihil

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Nihil